

vistnok en stor Fare ved i saa betydelig Grad at fordyre de almindelige og billigere Vinforter. En saa stor Forhøielse paa Lolden paa billigere, men gode indførte Vine turde let medføre, at Indførselen og Forbruget deraf i den Grad vil formindskes, at Staten ikke alene vil gaa glip af den paaregnede Merindtægt, men endog se den nuværende Indtægt formindsket, ligesom Vinfabrikationen utvivlsomt i høi Grad derved vil fremmes. Derimod bør finere Vine og paa Flaster belægges med den høiere Lold.

Endnu skulle vi kun berøre, at man har ansøgt, at Tharavægten flere Steder er ansat altfor meget under, hvad den i Virkeligheden er, saaledes paa Sukker i Fade, Petroleum, Loisballer etc.

Med Hensyn til Skatten maa der gjøres opmærksom paa det Uheldige i Formen for denne. England har tidligere ogsaa haft Maltskatten, men er gaaet over til Beskatning af Produktet, og Alle befindet sig aabenbart bedst derved, saa at det vilde være meget uheldigt, om vi nu adopterede et System, som Andre, isølge mangeaarige Erfaringer, have forkastet. Dertil kommer, at Maltskatten maa blive utaaelig for de Bryggerier, der producere baade bairisk *Bl* og Husholdningsøl i eet Lokale. Bairiskbryggerierne ere enten i Hænderne paa Aktieselskaber eller saadanne private Ciere, at man bestemmer uden Fare ved Produktbeskatning kan nøies med, at disse opgive det aarlig folgte Kvantum til Beskatning, hvilket Loldvæsenet let maa kunne kontrollere, og som kan konstateres ved Bryggeriets Bøger, medens der tillige kan sættes en streng Straf for urigtig Angivelse.

Disse Skatten blev, som foreslaaet, vil den neppe i væsentlig Grad ramme dem, det er tilfaldet at ramme, nemlig Forbrugerne, da den er for lav at fordele ved Udskænkningen, og vil altsaa blive en Afgift, der paalægges Bryggerierne og Mellemandlerne. Ved derimod at sætte den til 4 Kroner pr. *Lb. Bl*, hvilket vil fordyre $\frac{1}{2}$ Flaske med 1 Dre, bliver den paa en lidet søielig Maade fordelt over Forbruget og vil da indbringe Staten 1,200,000 Kroner istedetfor 500,000 Kroner, som paaregnet. Denne Merindtægt, i Forbindelse med Bevarelsen af den nuværende Lold paa *His*, vil fuldt erstatte Afgangen ved Raffens Frigjørelse.

Med Hensyn til Brændevinsbeskatningen henholde vi os til medfølgende Udtalelse af en Fabrikant, hvilken vi i det Væsentlige kunne tiltræde.

Bestyrelsen for Handelsforeningen i Odense den 1ste Februar 1882.

L. Bierfreund.

M. Boesen.

M. Sachs.

B. Thomsen.

P. Preisler.

C. Andersen.

J. M. Saedttøff.

H. L. Helweg.

Severin Rode.

Bilag til Nr. 26.

Det fremlagte Lovforslag om Brændevinsbeskatningen møder ikke Modstand paa Grund af den foreslaaede Loldforhøielse, men den langt overveiende Del af Landets Spiritusfabrikanter har den fuldstændigste Overbevisning om, at den foreslaaede Form for Beskatningen er uheldig. Istedetfor den nu for Alle gjældende Rarrumsbeskatning er foreslaaet:

1. Udbyttebeskatning efter den Siemense Maaler: 25 Dre pr. Kande 8 Gr. Brændevin.
2. Rarrumsbeskatning for Fabrikanter, der tilbøielig følge med Liden, men hvis Destillationsapparater ikke ere saa fuldkomne, at Maaleren kan anbringes ved samme: 3 Kr. 25 Dre pr. *Lb. Rarrum*.
3. Rarrumsbeskatning for Fabrikanter, der arbejde efter en mere forældet Methode: 2 Kr. 80 Dre pr. *Lb. Rarrum*.

Der foreslaas saaledes at forlade en simpel og letkontrolleret Beskatningsform og ombytte denne med et langt mere indviklet Massineri, der forvolder Staten en meget betydelig Udgift (ved Anstæffelse af Maalerne), fremkalder Fristelse til at begaa Desraudationer og bevirker en fuldstændig Omvæltning i de nu bestaaende Brænderiforhold. Ulemperne ved Udbyttebeskatningen ere meget iøjensalvende.